

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011102
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318011102.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci proti obžalovanému I. M., pre prečin zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 16.01.2019 sp. zn. 31T/118/2018 na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.05.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného I. M., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd I. stupňa obžalovaného za vinného

v bode 1/

- zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona,

- z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písm. c/ Trestného zákona,
- z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. e/ Trestného zákona,

v bode 2/

- z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ a § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 19.01.2018 v čase okolo 23:30 hod. v meste Sereď na ulici M. R. Štefánika pred hotelom Hutník fyzicky napadol N. K. a to tým spôsobom, že ho udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre, následne na čo spadol na zem, čím poškodenému N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt R. XXXX/XX, G., spôsobil zlomeninu vonkajšieho členka vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 71 dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného najmenej po dobu 6 týždňov, potom sa presunul behom na ulicu D. Štúra, kde na parkovisku obchodného domu Progres fyzicky napadol C. U. a to tým spôsobom, že ho udrel päťou do tváre, načo tento následne spadol na zem, kde ho ešte niekoľkokrát udrel a kopol do hlavy, čím poškodenému C. U., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt D. XXXX/XXX, G., spôsobil otras mozgu, subarachnoidálne krvácanie pozdĺž falxu (krvácanie pod mäkkú blanu mozgu), zlomeninu pravej orbity (očnice), zlomeninu nosa, tržnozhoždenú ranu pravého obočia a tržnozhoždenú ranu nosa s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 51 dní, počas ktorých bol na minimálne 14 dní sťažený obvyklý spôsob života poškodeného, pričom uvedeného sa dopustil aj napriek skutočnosti, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý dňa 06.11.2017 Okresným úradom Galanta, Odborom všeobecnej vnútornej správy v rozkaze konaní pod číslom konania OU-GA-OWS-2017/012137 za priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č.

372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov zo dňa 07.04.2017 a bola mu uložená sankcia - pokarhanie,

2/ dňa 25. 02. 2018 v čase okolo 05:50 hod. v meste G. na ulici T. I. XXX/X v byte na prvom poschodí fyzicky napadol F. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt F. XXXX, D. F., a to tým spôsobom, že ju niekoľkokrát udrel päšťou do oblasti tváre a ťahal ju za vlasy, pričom ho prosila, aby s tým prestal a z obavy o svoj život a zdravie z bytu utiekla, následne na to fyzicky napadol svoju družku T. D., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt G., a to tým spôsobom, že ju niekoľkokrát udrel otvorenou dľaňou do oblasti tváre a hlavy, ťahal ju za vlasy, pričom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej smrťou za prítomnosti ich maloletého syna S., ktorého taktiež chytil za vlasy a silnejšie potiahol, následne odišiel do kuchyne, odkiaľ z umývadla vzal do svojej pravej ruky kuchynský nôž s dĺžkou čepele približne 10 cm, ktorou čepeľou smeroval dole k zemi a naďalej vykrikoval, že ich všetkých pozabíja, na čo následne poškodená T. D. z bytu v obave o svoj život a zdravie utiekla a z obavy o život a zdravie svojho syna, ktorý ostal v byte s obvineným, zavolala hliadku polície.

Za to mu bol uložený podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 odsek 4 a § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovanému bolo uložené nahradiť poškodenému Sociálna poisťovňa, IČO: 30 807 484, sídlo ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, škodu vo výške 950,80 €.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku mu bolo uložené nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 937 874, sídlo Panónska cesta 2, Bratislava, škodu vo výške 3 041,61 €.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bol poškodený C. U., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt D. XXX, G., odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bol poškodený N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt R. XXXX/XX, G., odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil sám, aj prostredníctvom svojho obhajcu.

Obhajca obžalovaného Mgr. Róbert Čibrik v odôvodnení odvolania namietal správnosť napadnutého rozsudku keď má za to, že v konaní nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný tak, ako je uvedené v rozsudku.

Vo vzťahu ku skutku 1/ rozsudku poukázal na to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zbraň, palicu voči obžalovanému použil práve poškodený U. a takémuto útoku sa obžalovaný bránil len s použitím rúk. Preto nesúhlasí s právnou kvalifikáciou skutku. Z okolností prípadu a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že nemal úmysel komukoľvek spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom zranenia, ktoré poškodenému spôsobil, vznikli pri tom ako odvracal jeho útok palicou. Tvrdenie súdu, že ho mal kopať odmieta, tento skutkový záver nebol vykonaným dokazovaním preukázaný. Pokiaľ by niekoho kopal značnou silou do hlavy, ako uvádza súd v napadnutom rozsudku, tak by spôsobené zranenia museli byť vážnejšieho charakteru. Z uvedeného dôvodu navrhol skutok v bode 1/ rozsudku posúdiť len ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona.

Vo vzťahu ku skutku v bode 2/ rozsudku poukázal na kontradiktórnosť trestného konania, zásadu ústnosti a v tejto súvislosti na výpovede poškodených a svedkov, ktorí tvrdenia prokuratúry uvedené v obžalobe nielenže nepotvrdili ale tieto hodnoverným spôsobom vyvrátili. Súdom nebol vykonaný žiadny hodnoverný dôkaz, ktorý by obžalovaného bez akýchkoľvek pochybností usvedčoval zo spáchania žalovaného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona. Konaním obžalovaného neboli naplnené znaky skutkovej podstaty tohto prečinu.

Vzhľadom na vyššie uvedené obhajca navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušil vo výroku o vine a treste a z dôvodu § 321 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku a vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení svojho odvolania, okrem skutočností, na ktoré poukázal aj jeho obhajca namietal, že sa súd vôbec nevysporiadal so všetkými výpoveďami poškodených, ktorí svoje výpovede neustále menili a v značnej miere sa nezhodovali. Poukázal predovšetkým na to, že poškodený U. vypovedal, že vznikla hádka, preto ho chcel udrieť ako aj jeho kamarát K., ale ho netrafili, neskôr U. utiekol pre palicu, s ktorou ho chcel udrieť. V druhej výpovedi U. vypovedal, že ich chcel trafiť obžalovaný ako prvý a na palicu hovoril, že mu ju vytrhol z ruky a bil ho s ňou. Pri konfrontácii poškodený zas tvrdil, že si nespomína ako presne to bolo, iba vie, že bola hádka a že zodvihol palicu, s ktorou sa na obžalovaného oháňal, vie iba, že ho obžalovaný trafil pästou do tváre. Na hlavnom pojednávaní zase vypovedal, že palicu zahodil a že cítil iba rany rukou. Taktiež poškodený K. svoje výpovede neustále menil. 13.04.2018 vypovedal, že ho obžalovaný sotil alebo udrel na čo spadol, 20.01.2018 vypovedal, že bol opitý, má okno a že si nespomína, že ich fyzicky napadol, pravdepodobne zle stúpil a zlomil si kosť v lýtku, lebo už v minulosti mal s touto nohou problémy. Napriek týmto rozporom vyhodnotil súd I. stupňa výpovede poškodených ako dôveryhodné. Tvrdenie súdu, že mal poškodeného kopať do hlavy, je bez opory vo vykonaných dôkazoch. Žiadnym spôsobom sa nepreukázalo, že mal niekoho biť nohami. Znalec jednoznačne nepotvrdil ako zranenia poškodených vznikli.

Skutok v bode 2/ rozsudku na hlavnom pojednávaní nepotvrdili svedkovia. Je pravda, že došlo doma k hádke, nič viac sa nestalo, nikomu sa nevyhrážal. Súd opiera jeho vinu o jeho trestnú minulosť, čo je v rozpore so zákonom, jeho trestná minulosť nepreukazuje spáchanie žalovaných skutkov. Záver súdu I. stupňa o tom, že je nebezpečný pre spoločnosť je v rozpore so znaleckým posudkom znalca MUDr. Maroša Uhrína ohľadom vyšetrenia jeho duševného stavu. Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť na došetrenie resp. kvalifikovať skutok v bode 1/ rozsudku ako prečin ublíženia na zdraví a zo skutku v bode 2/, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný aj jeho obhajca zotrvali na písomných dôvodoch odvolania aj na odvolacích návrhoch.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd nezistil žiadne podstatné chyby konania, ktoré by rozsudku predchádzali, neboli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo práva obhajoby. V rámci procesného postupu okresný súd rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku. Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom a vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, dôkazy zároveň vyhodnotil spôsobom, ktorý považuje krajský súd za zákonný a logický.

Napadnutý rozsudok má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z jeho odôvodnenia vyplýva nielen rozsah vykonaného dokazovania a obsah jednotlivých dôkazov ale aj úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera aj akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Súd I. stupňa na základe vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako bolo ustálené v bodoch 1/, 2/ skutkovej vety rozsudku. Aj krajský súd zastáva názor, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný dňa 19.01.2018 zaútočil na poškodených N. K. a C. U. spôsobom uvedeným vo výrokovej časti a spôsobil im popísané zranenia. Tento útok obžalovaného preukazujú nielen výpovede samotných

poškodených ale aj členov policajnej hliadky I. G. a U. X., ktorí boli vyslaní na zákrok z dôvodu, že na križovatke bola bitka. Obaja títo svedkovia videli ako obžalovaný bije rukami niekoho na zemi, udieral ho do hlavy a tváre. Táto skutočnosť je potvrdená aj kamerovým záznamom, lekárskymi správami a znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Alana Suchánka, z ktorého vyplýva rozsah poranení jednotlivých poškodených aj mechanizmus ich vzniku. Znalec jednoznačne vylúčil, že by úraz hlavy poškodeného U. vznikol iba údermi päšťou, je pravdepodobné, že úderov bolo viac do oblasti čela, nosa a pravého oka, boli značnej intenzity, napadnutý bol životne dôležitý orgán - mozog.

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú odvoláciu námietku obžalovaného, že okresný súd sa nevysporiadal s rozpormi vo výpovediach jednotlivých poškodených. Naopak poukazuje na to, že rozpory, vyhodnotil v prospech obžalovaného v tom smere, že na rozdiel od obžaloby nemal preukázané, že by obžalovaný udrel poškodeného C. U. do hlavy konárom s dĺžkou približne 1 meter a hrúbkou približne 5 cm, ktorý údaj zo skutkovej vety rozsudku resp. v opisu skutku nezahrnul (hoci tento mechanizmus zranenia považoval za najpravdepodobnejší aj znalec MUDr. Alan Suchánek), a konanie právne neposúdil aj podľa § 155 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obhajoby a požiadavke kvalifikovať skutok v bode 1/ rozsudku len ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona uvádza krajský súd nasledovné :

Skutok ustálený v bode 1 výroku o vine napadnutého rozsudku má všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, keď vo vzťahu k poškodenému C. U. popisuje nielen spôsob útoku obžalovaného na tohto poškodeného ale aj následok, ktorý týmto konaním vznikol.

Podľa § 123 odsek 1 Trestného zákona ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie akékoľvek poškodenie zdravia iného.

Podľa § 123 odsek 3 písm. e/, písm. i/ Trestného zákona sa za ťažkú ujmu na zdraví pre účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie ktorou je

- poškodenie dôležitého orgánu,

- porucha zdravia trvajúca dlhší čas

Podľa § 123 odsek 4 Trestného zákona, poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie prípadne aj pracovnú neschopnosť v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že pokiaľ úmyselným konaním obžalovaného došlo k poškodeniu dôležitého orgánu, pre právnu kvalifikáciu takéhoto konania ako zločinu podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona sa nevyžaduje, aby sa jednalo o poruchu ...trvajúcu dlhší čas v zmysle § 123 odsek 4 Trestného zákona. Z uvedeného vyplýva, že konanie obžalovaného, popísané v skutkovej vete rozsudku, ktorým spôsobil poškodenému C. U. otras mozgu a krvácanie pod mäkkú blanu mozgu, teda ktorým spôsobil poškodenie mozgu ako životne dôležitého orgánu, bolo namieste kvalifikovať ako dokonaný trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona a nie len ako jeho pokus podľa § 14 Trestného zákona. Táto zmena by však bola v neprospech obžalovaného, čo je v odvolacom konaní konanom len na základe odvolania obžalovaného neprípustné.

Vo vzťahu k poškodenému N. K. je právna kvalifikácia konania obžalovaného ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písm. c/ Trestného zákona správna a zákonná, nakoľko z vykonaného dokazovania je jednoznačný útok obžalovaného voči tomuto poškodenému takej intenzity, pri ktorej musel byť obžalovaný prinajmenšom uzrozumený s tým, že môže spôsobiť poškodenému ublíženie na zdraví. Pád poškodeného na zem a následná zlomenina vonkajšieho členka vznikli v príčinnej súvislosti s takýmto útokom, ako jeho nedbanlivostný následok.

Súd I. stupňa zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil konanie obžalovaného v bode 1/ rozsudku aj ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. e/ Trestného zákona, keď bolo preukázané a miestom útoku obžalovaného dané, že verejne a na mieste verejnosti prístupnom napadol

iného (364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona) a zároveň bolo preukázané aj to, že sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich 12 mesiacoch dňa 6. 11. 2017 postihnutý sankciou vo forme pokarhania, a to za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch

Ku skutku 2/

Súd I. stupňa správne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy vzťahujúce sa ku skutku v bode 2/ rozsudku. Aj krajský súd považoval za hodnoverné výpovede svedkýň T. D., I. M. a F. Y. z prípravného konania, ktoré usvedčovali obžalovaného a zhodne popisali konanie obžalovaného v kritickom čase. Zmenu ich výpovedí na hlavnom pojednávaní v prospech obžalovaného, keď bagatelizovali jeho konanie, považoval aj krajský súd za účelovú, podmienenú zrejme blízkym vzťahom k obžalovanému (matka, družka, švagriná). Uvedené svedkyne nemali dôvod krivo obviňovať obžalovaného, pričom trestné konanie ohľadom tohto skutku bolo začaté práve na základe trestného oznámenia F. Y., ktorého podaniu predchádzalo telefonické volanie na tiesňovú linku (č.l. 305). Na základe tohto volania (opakovaného aj iými členmi domácnosti) bola na adresu obžalovaného, kde býval s uvedenými svedkyňami aj maloletým synom S. vyslaná policajná hliadka a následne bol obžalovaný zadržaný. Napokon nemožno bez povšimnutia ponechať ani výpoveď maloletého S. D., ktorý bol v prípravnom konaní vypočutý nielen za prítomnosti obhajcu obžalovaného ale aj za prítomnosti zástupkyne ÚPSVaR a psychológa Mgr. Z. U., ktorý vypovedal zhodne ako svedkyne F. Y. a T. Vargová v prípravnom konaní. Aj z tejto výpovede je zrejmé, že obžalovaný sa v kritickom čase vyhrážal spôsobom ako je ustálený v skutkovej vete rozsudku, jednalo sa o blízke osoby v zmysle § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona, pričom okrem verbálnych vyhrážok použil aj fyzické násilie - údery otvorenou dlaňou, pričom sa takéhoto konania dopustil aj s nožom v ruke, teda so zbraňou v zmysle § 138 písm. a/ Trestného zákona. Okresný súd správne vyhodnotil, že uvedené vyhrážky obžalovaného boli takého spôsobu a takej intenzity, že to mohlo vzbudiť u F. Križanovej a T. D. a ostatných členov domácnosti dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Na vznik takejto obavy nasvedčuje nielen výpoveď maloletého S. D., ktorý uvádzal, že svedkyne pred obžalovaným ušli a on sa skryl pod paplón ale aj výpovede uvedených svedkýň v prípravnom konaní, ktoré potvrdili, že pred obžalovaným ušli a napokon aj ich ďalšie konanie keď je zrejmé, že volali políciu. Vzhľadom na uvedené považoval krajský súd právnu kvalifikáciu skutku v bode 2/ rozsudku za správnu a zákonnú.

Pri preskúvaní výroku o treste krajský súd zistil, že aj tento výrok je správny a zákonný.

Súd I. stupňa správne u obžalovaného ustálil priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, ktoré spočívajú v tom, že v prejednávanej veci sa jedná o súbeh trestných činov a tiež v tom, že už bol v minulosti súdne trestaný. Ani krajský súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Pri pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 0:2 okresný súd správne ukladal obžalovanému úhrnný trest v rámci upravenej trestnej sadzby postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona (od 6 rokov do 13 rokov a 4 mesiace). Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov nepovažoval krajský súd za neprimerane prísny, naopak považoval ho skôr za mierny keď je potrebné poukázať na to, že obžalovaný sa doposiaľ dostal 17-krát do rozporu so zákonom, opakovane bol vo výkone trestu odňatia slobody, a žalovaných skutkov sa dopustil v štvorročnej skúšobnej dobe podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/208/2015, ktorá skúšobná doba probačným dohľadom mu plynula od 09.09.2016.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona a zisteniu, že obžalovaný bol za posledných 10 rokov vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd nezistil žiadny dôvod pre zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, keď výroky o náhrade škody nenapadol odvolaním ani obžalovaný ani jednotliví poškodení, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.